

РЕШЕНИЕ

№ 5075

гр. София, 04.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 22.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10642** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Сдружение с нестопанска цел "Б." срещу разрешително за ползване на повърхностен воден обект № 12170799/02.10.2020г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“, издадено на [фирма]. Жалбоподателят посочва, че оспореният административен акт е за изграждане на газопровод с диаметър DNI200 от км 338,7 до км 339,5 чрез пресичане на р. В.. Според жалбоподателя това изграждане противоречи на издаденото решение по оценка на въздействието върху околната среда на министъра на околната среда и водите, защото то разглежда само метод пресичане с хоризонтално насочено сондиране под коритото на реката (ХНС), докато процесното разрешително е за открит, траншеен способ на пресичане. За този способ няма допълнителна О.. Обосновка на използвания метод има в писмо от 25.09.2020г. на РИОСВ – П., което обаче не е издадено в рамките на законно предвидена процедура. С оглед процесното разрешително се разкрива подземното водно тяло чрез отнемане на отложения по дъното на реката. За това е налице забрана в ПУРБ 2016-2021 на Дунавски район. Поради това се иска отмяната на процесното разрешително. В становище от 16.11.2020г. се обосновава правеният интерес от подаване на жалбата, тъй като сдружението е с цел защита на околната среда, както и защото е участвало в процедурата по издаване на разрешителното. В съз се прави възражение за прекомерност на възнаграждението на процесуалния представител на ответника. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът - директора на Б. дирекция „Дунавски район“ (БДДР), редовно призован, в писмено становище от 22.03.2021г. оспорва жалбата. Налице е О., като в писмо от 16.11.2018г. МОСВ е заявило, че няма нужда от провеждане на нова процедура по гл. II от ЗООС. В писмо на МОСВ от 11.09.2020г. е посочено, че траншейният метод на пресичане на реката е разгледан в доклада по О. като алтернативен. Този доклад е влязъл в сила и действието му не може да се преразглежда чрез оспорване на процесното разрешително. Относно ПУРБ 2016-2021 на Дунавски район, т.2 от него касае отвеждане на опасни вещества или замърсители, които не се използват при извършване на дейностите, разрешени с процесното разрешително. В становище от 17.06.2021г. счита жалбата за недопустима поради липса на правен интерес. Твърди, че правата и интересите на сдружението – жалбоподател не са засегнати пряко и непосредствено от процесното разрешително, както и че разрешената с него дейност вече е извършена и газопроводът е изграден. В съз претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Подробни съображения развива в писмена защита по съществото на спора, представени след съдебно заседание, в които претендира разности по списък.

Заинтересованата страна - [фирма], редовно призована, в становище от 20.01.2021г. оспорват жалбата. Твърди, че издаденото разрешително е въз основа на влязло в сила решение по оценка на въздействието върху околната среда, поради което жалбоподателят няма правен интерес да оспорва процесното разрешително. В О. като алтернативен метод е посочен траншейният, като са описани предимствата и недостатъците му. Методът на ХНС е препоръчан, но при подходящи геоложки условия и подходяща топография на релефа. Именно поради възникнали такива проблеми е уведомено МОСВ, което със свое писмо от 11.09.2020г. е одобрило промяната на метода – от ХНС на траншеен. Поради това е издадено и ново разрешително за водоползване. Подробни съображения развива в писмена защита по съществото на спора.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят представлява сдружение с нестопанска цел, която включва защита на околната среда. Видно от чл. 5, ал.1 от Устав на сдружението, предметът му на дейност се изразява в съхранение на националната природа и околната среда.

Административното производство е започнало по заявление вх. № РР-04-101 от 14.09.2020г. на изпълнителния директор на [фирма] с искане за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект за изграждане на линейна инфраструктура: разширение на газопреносната инфраструктура на дружеството паралелно на северния газопровод. Обект на използването е река В. като същата се пресича от газопровода на 4 места с площ от 2331,53 кв.м. Към заявлението са приложени: заверен документ за платена такса за издаване на разрешителното, актуална скица или карта за имотите, в които ще се извършва дейността, заверена от съответния компетентен орган; инвестиционен проект съгласно изискванията на Закона за устройство на територията, съдържащи хидроложка част и хидравлично оразмеряване; обосновка за изпълнение на изискванията по чл. 156е, ал.2 от ЗВ; решение по О. № 7-5 от 30.08.2013г. на МОСВ, с което е одобрено осъществяването

на инвестиционно предложение за „Изграждане на газопровод Ю. поток на територията на РБългария по вариант 1 на трасето на газопровода. В решението по отношение на р. В. не е посочен метод на пресичане, освен в частта за участъка от река Д. Бара, където трасето преминава по траншеен метод. Липсват е конкретни мерки по чл. 96, ал.1, т.6 от ЗООС за тази цел. Този метод е коментирани в табл. 23, гл.5 „Води“ от доклада за О., според който е предвидено пресичането на газопровода с реки да се извърши по траншеен метод, като за реки П., В., Ц., Л., Я. и Искър е препоръчано да бъде изпълнено по безтраншеен метод – чрез наклонен (хоризонтален) насочен сондаж. Като алтернатива на полагането в изкоп на тръбопровода е методът на Н., който позволява да се избегне обемното срязване на почвата на брега и подводните изкопни дейности, като по този начин се осигурява висока екологична безопасност на извършваната дейност. Хоризонталното сондиране може да се приложи при подходящи геоложки условия и подходяща топография на релефа. Във връзка с изменение в инвестиционното предложение, направено с уведомление от 24.08.2018г., МОСВ в **свое писмо изх. № О.-59 от 16.11.2018г.** е посочило отново двата метода на пресичане на реки – траншеен и чрез сондиране, като е счело, че изменението на ИП не представлява разширение или изменение на вече одобреното, поради което не е необходимо провеждане на процедури по О. по реда на гл.6 от ЗООС. Във връзка с изменение в инвестиционното предложение, направено с уведомление от 10.10.2018г., ответникът в свое писмо изх. **№ ОБ-6359 от 26.10.2018г.** е оценил допустимостта на инвестиционното предложение спрямо мерките за постигане на добро състояние на водите, определение в Плана за управление на речните басейни в Дунавски район 2016-2021г. (ПУРБ). Трасето на газопровода попада в повърхностно водно тяло – р. В. с код BG1VT307R1007, която е оценена с лошо екологично състояние (потенциал) и добро химично състояние. Поради това ЗС е уведомена за мерките, заложи в ПУРБ, които да се вземат предвид при реализирането на проекта, а именно: Предотвратяване на отвеждането на приоритетни вещества в подземните води, като се осъществява чрез забрана или ограничаване на дейности, които увеличават риска за пряко или непряко отвеждане на приоритетни и опасни вещества или други замърсители в подземните води, включително разкриването на подземните води на повърхността, чрез изземване на отложенията и почвите, покриващи водното тяло. **С писмо от 09.09.2020г. ЗС е уведомило МОСВ за налагащата се промяна в метода на пресичане на водни обекти, вкл. за р. В.. Същото се налага от неблагоприятни геоложки условия за изпълнението на пресичането на тази река по метода на хоризонтално сондиране. Поради това се предлага пресичането на реката да се изпълни по траншеен метод с цел да се избегне риска от попадане на сондажен материал в плочата, а от там и в подземните води и самите реки. Наличието на пукнатини и каверни в земните пластовете е констатирано от изпълнителя на СМР чрез електротомография на централната линия на трасето на оптичната кабелна линия. Тъй като траншейният метод е описан като алтернатива в доклада по О., зам. министъра на околната среда и водите е приел посоченото изменение.**

Съобщение за подаденото заявление е обявено публично чрез кмета на Д. Д. и на интернет страницата на ответника на 17.09.2020г. Извършена е преценка по чл. 62, ал.1 от ЗВ, като е прието, че искането е съобразено с условията в тази разпоредба. На 01.10.2020г. е постъпило възражение срещу издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект за преминаване на газопровод през р. В. от страна на

сдружение „Б.“. Според него в О. не се коментира друг метод на пресичане на р. В. освен с хоризонтално насочено сондиране, поради което за новоизбрания метод е необходима нова О. след съответно обществено обсъждане. Сочи се нарушение на забраната по т.2 от Приложение 7.2.6. на ПУРБ, като съгласно приложение 5.1.1. на ПУРБ екологичното състояние на водното тяло на р. В. е лошо с оглед повишени показатели за специфични замърсители като азот, фосфор и неговите съединения. Поради това не следва да се допуска никакъв контакт на замърсени повърхностни води с подземни води, за което има опасност при прилагане на траншейния метод с изкоп на дълбочина 2,3 метра под дъното на реката. По възражението е постановено решение №1 от 02.10.2020г. на комисия по чл. 67, ал.2 от ЗВ, която е приела, че е налице О. за процесното ИП, без да коментира проведените процедури по ЗООС от страна на МОСВ. Отхвърлила е останалите възражения, като се е позовавала на Списъкът на специфичните замърсители, посочен в Приложение №7 от Наредба Н-4 от 14.09.2012г., сред които не попада азот, фосфор и неговите съединения. Приела е, че с издаването на разрешителното не се нарушава мярка с код GD_1 и код GD_1_2 от ПУРБ. Поради това го е отхвърлила.

На тази база е издадено процесното разрешително за изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения – изграждане на нови системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща воден обект р. В. (код BG1VT307R1007) за газопровод с диаметър Ф1219 от км 338,7 до км 339,5 и обслужващи телекомуникационни кабели. С него са разрешени следните СМР: отстраняване на хумуса, изграждане на временна отбивна дига, изкоп с багер на траншея с дълбочина мин 2,3 м под дъното на реката, изграждане на противоерозионни диги с глинен екран, монтаж на газопровод, монтаж на седлови стоманобетонени затежнители, обратна засипка с уплътняване с баластра 30 см, укрепване на склона и премахване на временна отбивна дига. Същите да бъдат извършени извън периода на размножаване на рибната фауна. Срокът на разрешителното е до 02.10.2023г. В приложението към разрешителното е посочено, че при строителството не се допуска намаляване на напречния профил на водния обект, намаляване проводимостта на водния обект, нито промяна на котите на дъното. Жалбоподателят е уведомен за разрешителното на 06.10.2020г., видно от известие на л.22. Същият е подал жалбата срещу него на 20.20.2020г.

В съдебното производство е представено разрешение за ползване № СТ-05-1090 от 23.12.2020г. на началника на ДНСК за строеж „Разширение на газопрееносната инфраструктура на [фирма], паралелно на северния газопровод“, ведно с протокол обр. 16 за установяване годността на строежа, в който е посочено, че пресичането на газопровода км 338,7 – км339,5 с р. В. е изпълнено по метода на наклонено – насочено сондиране. (л. 354, 355 по делото). М.. дълбочина на полагане на тръбата под дъното на реката до върха ѝ е 16,4м. Представен е и трудов договор № 178 от 20.03.2015г., по силата на който лицето подписала процесното разрешително, е назначено за директор на БДДР.

При така установените фактически обстоятелства и извършената служебна проверка на законосъобразност на административния акт по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът счита следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, като пряко засегнат от оспорения административен акт. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.5 от ЗВ разрешителното или решението за отказ на органа по чл. 52, ал. 1 се изпраща в

7-дневен срок на заинтересованите лица, участвали в процедурата по издаване на разрешителното. В случая жалбоподателят е участвал в процедурата като е подал възражение и процесното разрешително е изпратено и до него. Следователно в качеството му на страна в административното производство същият има право да оспорва процесният акт, като засягащ го пряко и по неблагоприятен начин. Като сдружение, неправителствена организация, регистрирана при спазване на националното законодателство, с предмет на дейност опазване на околната среда, жалбоподателят попада и в кръга на заинтересованата общественост по смисъла на чл. 9, § 2 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, ратифицирана със закон, приет от Х. Народно събрание на 2 октомври 2003 г. (ДВ, бр. 91 от 2003 г., в сила от 16 март 2004 г.). Неоснователни са доводите на ответника, че правният интерес на жалбоподателя е отпаднал с реализирането на проекта. Разрешителното е издадено не само за изграждане, но и за реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения в срок до 02.10.2023г. Следователно нито към датата на подаване на жалбата, нито към настоящия момент то е изгубило действие. Приключването на проекта следва да се вземе предвид от съда по същество при условията на чл.142, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разрешително за ползване на повърхностен воден обект № 12170799/02.10.2020г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му по чл. 52, ал.1, т.4 във връзка с чл. 67, ал.1 от Закона за водите правомощия. При издаването му не допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазена е процедурата по издаване на разрешителното, разписана в чл. 60 и сл. от ЗВ. Към заявлението за издаване на разрешително са приложени всички необходими документи, вкл. решението на министъра на околната среда и водите по оценка на въздействието върху околната среда или за преценка, че не е необходимо извършването на оценка на въздействието върху околната среда, или за оценка за съвместимост. Действително в решение № 7-5/2013 по О. не се коментира методът за преминаване на тръбите през р. В., с изключение на участъка от р. Д. Бара. Този метод е посочен в доклада по О., към който решението препраща и той е методът на наклонено насочено сондиране. Посочен е и траншейният метод като алтернатива в зависимост от геоложките условия и релефа. Впоследствие на два пъти е променяно инвестиционното предложение, като МОСВ е уведомено за това. И двата пъти то е дало становище, че приема предложените действия от ЗС, без да ги счита за такива, които да обосновават необходимост от ново решение по О. – писмо на л. 110 и л. 137. Тези писма по съществото си представляват становища по екологична оценка по смисъла на чл. 88 от ЗООС, до които е следвало да бъде осигурен достъп на обществеността, засегнатите и заинтересуваните страни, респ. същите са могли да ги оспорят съгласно ал.3 на посочената разпоредба. Липсата на доказателства за тяхното обжалване и отмяна с влязло в сила съдебно решение води до извод, че същите са влезли в сила. Следователно, противно на довода на жалбоподателя, нова О. не е необходима въпреки промяната в метода на пресичане на р. В., като същата съответства на издадената вече О. съгласно становището на МОСВ от 11.09.2020г. Правилно ответникът е съобrazil това обстоятелство и е издал процесното разрешително.

Актът е в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 46, ал.1, т.1, б. „б“ от ЗВ

Разрешително за ползване на воден обект се издава за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - аквадукти, мостове, преносни мрежи и проводи. Изграденият газопровод пресича р. В. на км 338,7 до км 339,5. В приложението към разрешителното изрично са посочени условията, при които се предоставя правото на ползване. Сред тях и това да не се допуска намаляване на напречния профил на водния обект, намаляване проводимостта на водния обект, нито промяна на котите на дъното. В случай, че някое от тези действия е допуснато, това не е предпоставка за неиздаване на разрешително, а за неговото отнемане по чл. 79а от ЗВ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушаване на мярка GD_1 и действие GD_1_2 от Плана за управление на речните басейни в Дунавски район 2016-2021. С процесното разрешително е разрешен изкоп с дълбочина мин 2,3м под дъното на р. В.. По делото няма доказателства дали това води до увеличаване на риска за пряко или непряко отвеждане на замърсители в подземните води, нито до разкриване на подземни води на повърхността, тъй като няма данни на каква дълбочина под дъното на реката се намират подземните води под р. В. в участъка на тръбопровода на км 338,7 до км 339,5. Не всяко изземване на отложения и почви, покриващи дъното на водното тяло представлява разкриване на подземни води, доколкото тяхната дълбочина може да е под нивото на тези отложения. В случая, за да има такова разкриване, е необходимо подземните води да са на ниво до 2,3 м под дъното на реката, за което по делото няма никакви данни. Данни за дълбочината на подземните води няма и в самия ПУРБ.

На последно място следва да се вземе предвид и факта, че въпреки даденото разрешително, процесният газопровод не е изграден по траншейния метод в участъка км 338,7 до км 339,5. Напротив, видно от Протокол за установяване на годността за ползване на строеж Приложение № 16 на л. 354-355 от делото, пресичането на реката е изпълнено по метода на наклоненото насочено сондиране. Следователно процесното разрешително не е употребено, доколкото съгласно чл. 58, ал.1, т.7 от ЗВ разрешително не се изисква, а е необходимо само 30-дневно предварително писмено уведомяване на басейновата дирекция за извършване на подземно преминаване през повърхностен воден обект без нарушаване на естественото състояние на дъното и бреговете. Това уведомяване е направено още с писмо от 29.08.2018г., по което е издадено становище на ответника на л.119 от делото.

По изложените съображения, съдът намира оспореното разрешително за законосъобразно като издадено в предвидената от закона форма и съдържание, и в съответствие с процесуално и материално правните норми за това. Жалбата е неоснователна, поради липса на отменителни основания по чл. 146 от АПК и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ЗС се дължи претендираното в сз юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като претенцията за тях е предявена след изтичане на срока по

чл. 80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал.4 от АПК, Административен съд-София град, второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение с нестопанска цел "Б." срещу разрешително за ползване на повърхностен воден обект № 12170799/02.10.2020г. на директора на Б. дирекция „Дунавски район“.

ОСЪЖДА Сдружение с нестопанска цел "Б." да заплати на [фирма]“ сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: